

LUPHONIC, EEN NIEUWE DUITSE DRAAITAFELFABRIKANT, INNOVATIEF EN PERFECTIONISTISCH

De draaitafelmarkt is dankzij het succes van de oude lp volop in beweging. In de massamarkt zien we zelfs de koffergrammofoon weer terugkeren. Kwaliteit is daar niet belangrijk als er op de een of andere manier maar muziek uitkomt. Aan het andere eind van het draaitafelaanbod zien we cost-no-object producten, vaak in de vorm van een soort boortorens van chroom en acryl, hun weg vinden naar kapitaalcrachtige klanten in het Verre Oosten.

Daartussen vinden we een breed scala aan hoogwaardige producten in diverse prijsklassen van bekende merken zoals. Pro-Ject Audio, Rega, Thorens. Heel af en toe komt er een interessante nieuwkomer bij, zoals deze Luphonic H2 draaitafel van een jonge Duitse onderneming... Petje af voor oprichter Thomas Luh en zijn medewerkers

hoor, als je in staat bent om twee heel bijzondere draaitafels op de markt te brengen onder heel moeilijke omstandigheden. De start van het bedrijf vond een paar weken voor het uitbreken van de COVID-ellende plaats, terwijl er in de markt sprake was van een zekere verzadiging... Je moet maar durven. De presentatie op High End 2022 maakte in elk geval indruk.

Luphonic H2: een draaitafel in H groot

In grote lijn kunnen we het draaitafelaanbod technologisch verdelen in een paar groepen. De eerste groep bestaat uit draaitafels op basis van massa en gewicht: een zware basis, vaak van steen/marmer of een zwaar composietmateriaal, een dito zwaar plateau en een stevige motor die om bromstoringen van de motor te voorkomen op behoorlijke afstand van het draaitafelchassis wordt geplaatst. De aandrijving van het plateau gebeurt meestal met een lange soepele snaar of soms met een dun draadje, een string genaamd – jawel, met een plat knoopje.

Met name de Japanse draaitafelfabrikanten zoals CEC, Micro Seiki, Panasonic, Pioneer en anderen zijn vertegenwoordigers van een groep waar de arm en middenlager waren gemonteerd op een meestal stalen chassis dat verend was ontkoppeld van een kast. De meestal vierpolige hogetoerenmotor werd door rubbers ontkoppeld van dat chassis. Ook Dual en haar Europese concurrenten zoals Elac, PE en Garrard gebruikten die constructie. Later met de komst van de Direct Drive aandrijving werd bij de Japanse fabrikanten de vering vervangen door voetjes die een trillingsontkoppelende werking hadden.

De volgende groep is die van de subchassis school. Ooit bedacht door Edgar Villchur van de Amerikaanse fabrikant Acoustic Research maar vooral in Europa beroemd geworden door de Zwitserse fabrikant Thorens die in 1965 vriend en vijand verraste met de Thorens TD150. De gemeenschappelijke deler van alle draaitafels op basis van hetzelfde concept van illustere fabrikanten zoals Ariston, Linn en nog vele anderen was dat de arm en het plateaulager zich op een apart afgeveerd subchassis bevond. De aandrijving was meestal voor rekening van een kleine 16-polige wisselstroommotor, gemonteerd aan het hoofdchassis/kast. Via een platte snaar werd het binnenplateau aangedreven, waar dan het zware hoofdplateau op rustte. Maar het kon allemaal veel simpeler, bedacht een Engelse ontwerper, Roy Gandy. Men neme een plank, monter daar een arm en een middenlager op. Het motortje is aan dezelfde plank bevestigd via een dikke laag tweezijdig plakband; simpeler kan niet, de eerste Rega draaitafel was geboren. Concullega Pro-Ject pakte dat idee op maar hing het motortje op aan rubber elastieken en de eerste Pro-Ject Debut draaitafel zag het levenslicht. Intussen zijn er vele varianten op dit concept gekomen maar die van de mensen van Luphonic is wel de meest bijzondere.

Lufonic H2 draaitafel: een signalement

Toen oud-collega Theo Wubbolts van (nu) Quad-raad aankondigde dat hij een heel bijzonder draaitafelconcept in zijn assortiment had opgenomen was ik natuurlijk nieuwsgierig. De plaatjes zagen er veelbelovend uit. De proof of the pudding is in the eating...

Op één van zijn vele reizen door het land kwam Theo langs om mij in de gelegenheid te geven een oordeel te geven over de Lufonic.

Natuurlijk was er een doos met inhoud, een doos met heel wat vakjes en zakjes, maar voor zo'n jong bedrijf toch wel een hoogwaardige verpakking. Als eerste kwam het H-vormige chassis uit de doos. Een heel stijve en lichte constructie van een composietstof bestaande uit een sandwich van een acryl en een natuurlijk materiaal als aluminiumtrihydraat. Heel mooi hoogglans wit/zwart afgewerkt in een complex slijp- en polijstproces. Maar voor alles is de constructie licht, zeer resonantie-arm en vooral stijf.

De Lufonic H2 basis weegt van zichzelf 650 gram en dat is inderdaad licht. Onder het chassis zijn in hoogte verstelbare voetjes gemonteerd die tevens voor een zekere trilling ontkoppeling zorgen. De arm zit op de rechterpoot van de H, evenals de cinch aanslui-

tingsconnectoren en een chassisarde. In het midden van de dwarspoot bevindt zich het precieze middenlager. Tevens vinden we daarachter een klein kastje waar zich de noodzakelijke besturingselektronica voor de motorsturing en de bediening bevinden. Een extern stekkernetdeel zorgt voor de noodzakelijke voedings-sappen. In de linkerpoot zien we de synchronomotor met motorpulley, die via een tacho-schakeling gekoppeld is aan de motorsturing.

Bij het verder uitpakken viel op dat de middenas in het metalen sub-plateau werd geklikt en daarna rustig zijn weg in het middenlager zocht: een mooi voorbeeld van hoogwaardige Duitse werktuigbouw. Na de platte snaar aangebracht te hebben kon het 2 kilo zware hoofdplateau – ook van zo'n composietmateriaal – worden aangebracht en kon de aandacht zich richten op de arm, het element en het afregelen daarvan. De draaitafel met het Audio Technica AT760SL-element was via een interlink aangesloten op de phonovoerversterker van dienst, de MolaMola Lupe.

Eigen ontwikkeling

De Lufonic K2 arm is, heel mooi, een eigen ontwikkeling. Een cardanische precisielagering, een 9,4"-arm-

buis van carbonfiber en een headshell gemaakt van polyamid gevuld met kleine glaskogeltjes: licht maar stijf is ook hier het motto. Het excentrische metalen contragewicht zorgt voor een laag zwaartepunt. Door verschuiven van het contragewicht kan de naaldkracht worden ingesteld, een precieze naaldweger wil daarbij een heel zinvolle hulp zijn. Bij de zijdrukcompensatie heeft men gekozen voor het bekende concept met een gewichtje aan een draadje en een standaard gedempte lift zorgt ervoor dat de naald in de groef zakt. Daar staat die dan in zijn smaakvolle eenheid, maar geen knop te zien... Hoe nu verder?

Een kleine ronde 'puck' lost het probleem op. Je plaatst hem op de voorkant van de linkerpoot van de H en de draaitafel start. Afhankelijk welke kant van de puck je onderop hebt liggen – de puck heeft twee kleuren – draait de Lufhonic H2 of met 33,3 of met 45 toeren, dus een kind kan de was doen... Wel het puckje goed opbergen of in het zicht houden want voor dat je het weet gaat je ijshockeyende zoon ermee aan de haal...

Werken met, luisteren en een paar metingen

De Lufhonic H2 draaitafel met AT-element was nog redelijk maagdelijk, had nog geen indrukwekkend aantal groefmeters op zijn teller. Maar dat is in huize Oling geen probleem. Gewoon draaien aldoor maar draaien. Na een dag of wat zijn er wat metingen verricht: wow, flutter, drift maar ook de signaalstooraafstand in al zijn facetten... Facit: de Lufhonic maakt waar wat de mannen uit Linden (D) beloven: de H2 is in alle opzichten stil. Ook de stethoscooptest liet noch motorgedreun noch onrust in het middenlager horen. Een perfecte basis. Dat gold zeker voor de arm: de combinatie met het Audio Technica AT760SL, een MM-element met een gemiddelde compliantie, liet

geen gekke resonanties zien, ook niet bij een van de speciaal vernielde test-lp's met een gemene korte hobbel. De kop van de arm en de naald/cantilever combinatie bleven strak met elkaar verbonden: een relatieve beweging was niet zichtbaar noch meetbaar. Ook met een vlieggewicht element als een bejaarde ADC25 en een stugge oldtimer als een Denon DL103 gedroeg de K2 arm zich uitstekend. Waarvan akte!

Muziek enzo

Klinkt zoets nou ook, beste Bert? Wat klinkt zijn de lp's die op het plateau worden gelegd – er is overigens voor mensen met holle/bolle platen een platenmat leverbaar van Lufhonic. Als het goed is doet de draaitafel zelf in klankmatige zin niet zoveel, ervan uitgaande dat het toerental constant blijft, er geen zweving optreedt en andere ongerechtigheden ons muzikale plezier bederven. Maar dat heeft de geschiedenis van de draaitafel ons wel geleerd: een en ander hangt van heel veel soms best tegenstrijdige factoren af. Dus is er best wel sprake van een zekere klankmatige signatuur van de draaitafel/arm combinatie. Die is in het geval van de Lufhonic H2 verwaarloosbaar te noemen. Het meeste komt voor rekening van het element, in dit geval de Audio Technica AT760SL gekoppeld aan het fenomeen afsluitweerstand, waar ik in mijn testverslag van de MolaMola Lupe al op heb gewezen. Kortom genieten is gegarandeerd!

fabrikant: Lufhonic Labs GmbH & Co

www.lufhonic.de

distributeur: Gregorius Producties

M: +31 6 2244 3587

prijs: € 2.990,- (zonder element, voor een uitgebreide prijslijst zie www.quad-raad.nl)